

31998L0006

18.3.1998

EUROOPA ÜHENDUSTE TEATAJA

L 80/27

**EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 98/6/EÜ,
16. veebruar 1998,
tarbijakaitse kohta tarbijatele pakutavate toodete hindade avaldamisel**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 129a lõiget 2,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, ⁽¹⁾

võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust, ⁽²⁾

toimides asutamislepingu artiklis 189b ettenähtud menetluse kohaselt ⁽³⁾ vastavalt lepituskomitees 9. detsembril 1997 heakskiidetud ühistekstile

ning arvestades, et:

- (1) turu läbipaistev toimimine ja täpne teave edendab tarbijakaitset ja ettevõtete ning toodete vahelist ausat konkurentsi;
- (2) tuleb tagada tarbijate kaitstuse kõrge tase; ühendus peaks sellele kaasa aitama erimeetmetega, mis toetavad ja täiendavad liikmesriikide poliitikat anda tarbijatele pakutavate toodete hindade kohta täpne, läbipaistev ja üheti mõistev teave;
- (3) nõukogu 14. aprilli 1975. aasta resolutsiooniga Euroopa Majandusühenduse tarbijate kaitse ja teavitamise poliitika esialgse programmi kohta ⁽⁴⁾ ning nõukogu 19. mai 1981. aasta resolutsiooniga Euroopa Majandusühenduse tarbijate kaitse ja teavitamise poliitika teise programmi kohta ⁽⁵⁾ sätestatakse hindade avaldamise ühtsete põhimõtete kehtestamine;

- (4) kõnealused põhimõtted on kehtestatud direktiiviga 79/581/EMÜ teatavate toiduainete hindade avaldamise kohta ⁽⁶⁾ ja direktiiviga 88/314/EMÜ toiduks mittekasutatavate toodete hindade avaldamise kohta; ⁽⁷⁾

- (5) seos toodete ühikuhinna avaldamise ja toodete ühenduse tasandil kindlaksmääratud koguses või mahus eelpakendamise vahel on osutunud liialt keerukaks, et seda rakendada; seetõttu on vaja kõnealusest seosest loobuda uue, lihtsustatud süsteemi kasuks ning tarbija huvides, ilma et see piiraks pakendamise standardimist käsitlevate eeskirjade kohaldamist;

- (6) müügihinna ja ühikuhinna avaldamise kohustus aitab oluliselt parandada tarbijate informeeritust ning on lihtsaim viis, mis võimaldab tarbijatel kõige paremini arvestada ja võrrelda toodete hindu ning lihtsate võrdluste põhjal teha teadlikke valikuid;

- (7) seetõttu peaks kehtima üldine kohustus avaldada nii müügi- kui ka ühikuhind kõigi toodete puhul, välja arvatud pakkimata tooted, mille puhul müügihinna ei saa määrata enne, kui tarbija on teatanud vajaliku tootekoguse;

- (8) on vaja arvestada asjaolu, et teatavaid tooteid müüakse tavapäraselt koguses, mis ei ole üks kilogramm, üks liiter, üks meeter, üks ruutmeeter või üks kuupmeeter; seetõttu on vaja, et liikmesriigid võiksid teatavatel juhtudel lubada ühikuhinna avaldamist muu koguseühiku kaudu, võttes arvesse toote laadi ja koguseid, milles toodet asjaomases liikmesriigis tavapäraselt müüakse;

- (9) ühikuhinna avaldamise kohustus võib teatavatel asjaoludel kujuneda väikestele jaemüügiettevõtjatele ülemääraseks koormaks; seetõttu tuleks liikmesriikidele anda võimalus jätta kõnealune kohustus asjakohase üleminekuperioodi kestel kehtestamata;

⁽¹⁾ EÜT C 260, 5.10.1995, lk 5 ja EÜT C 249, 27.8.1996, lk 2.

⁽²⁾ EÜT C 82, 19.3.1996, lk 32.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 18. aprilli 1996. aasta aramus (EÜT C 141, 13.5.1996, lk 191). Nõukogu 27. septembri 1996. aasta ühine seisukoht (EÜT C 333, 7.11.1996, lk 7) ja Euroopa Parlamendi 18. veebruari 1997. aasta otsus (EÜT C 85, 17.3.1997, lk 26). Euroopa Parlamendi 16. detsembri 1997. aasta otsus ja nõukogu 18. detsembri 1997. aasta otsus.

⁽⁴⁾ EÜT C 92, 25.4.1975, lk 1.

⁽⁵⁾ EÜT C 133, 3.6.1981, lk 1.

⁽⁶⁾ EÜT L 158, 26.6.1979, lk 19. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 95/58/EÜ (EÜT L 299, 12.12.1995, lk 11).

⁽⁷⁾ EÜT L 142, 9.6.1988, lk 19. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 95/58/EÜ (EÜT L 299, 12.12.1995, lk 11).

(10) samuti peaks liikmesriikidel olema võimalus loobuda kohaldamast ühikuhinna avaldamise kohustust, kui toote hinna avaldamine ei oleks kasulik või võiks põhjustada segadust, näiteks kui koguse avaldamine ei ole hinna võrdlemisel asjakohane või kui eri tooteid turustatakse samas pakendis;

(11) võimaldamaks süsteemi rakendamist võivad liikmesriigid toiduks mittekasutatavate toodete puhul koostada toodete või tootekategooriate loetelu, mille suhtes jääb kehtima ühikuhinna avaldamise kohustus;

(12) ühenduse tasandil kehtivad eeskirjad võimaldavad kindlustada ühtse ja läbipaistva teabe, mis on kasulik kõigile tarbijatele siseturul; uus, lihtsustatud lähenemisviis on vajalik ning ka piisav kõnealuse eesmärgi saavutamiseks;

(13) liikmesriigid peavad jälgima, et süsteem toimiks; süsteemi läbipaistvus tuleks säilitada ka pärast euro kasutuselevõtmist; selleks tuleks piirata avaldatavate hindade maksimaalset arvu;

(14) erilist tähelepanu tuleks pöörata väikestele jaemüügiettevõtetele; selleks peaks komisjon hiljemalt kolm aastat pärast artikli 11 lõikes 1 nimetatud kuupäeva esitatavas ettekandes käesoleva direktiivi kohaldamise kohta võtma eeskätt arvesse väikeste jaemüügiettevõtete kogemused, muu hulgas seoses tehnoloogia arengu ja ühisraha kasutuselevõtmisega; võttes arvesse artiklis 6 nimetatud ülemineku perioodi, tuleks ettekandega koos esitada ettepanek,

Artikkel 2

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) *müügihind* — toote tüki või toote kindlaksmääratud koguse lõpphind, kaasa arvatud käibemaks ja kõik muud maksud;
- b) *ühikuhind* — toote ühe kilogrammi, ühe liitri, ühe meetri, ühe ruutmeetri või ühe kuupmeetri või muu asjaomases liikmesriigis teatavate toodete turustamisel ulatuslikult ja tavapäraselt kasutatava koguseühiku lõpphind (kaasa arvatud käibemaks ja kõik muud maksud);
- c) *pakkimata tooted* — valmispakendamata tooted, mida mõõdetakse tarbija juuresolekul;
- d) *ettevõtja* — füüsiline või juriidiline isik, kes oma majandus- või kutsetegevuse raames tooteid müüb või müügiks pakub;
- e) *tarbija* — füüsiline isik, kes ostab toote eesmärgil, mis ei ole seotud tema majandus- või kutsetegevusega.

Artikkel 3

1. Müügihind ja ühikuhind avaldatakse kõigi artiklis 1 nimetatud toodete puhul, ühikuhinna avaldamise suhtes kohaldatakse artikli 5 sätteid. Ühikuhinda ei ole vaja avaldada, kui see on identne müügihinnaga.

2. Liikmesriigid võivad otsustada artikli 1 kohaldamata jätta:

- seoses teenuste osutamisega pakutavate toodete suhtes,
- oksjonimüügi ning kunsti- ja antiikesemete müügi suhtes.

3. Pakkimata toodete puhul tuleb avaldada ainult ühikuhind.

4. Reklaamis, milles mainitakse artiklis 1 nimetatud toodete müügihinda, tuleb avaldada ka ühikuhind, kui artikliga 5 ei ole sätestatud teisiti.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 4

Artikkel 1

Käesoleva direktiivi eesmärk on sätestada ettevõtjate poolt tarbijatele pakutavate toodete müügihinna ja mõõtühiku hinna avaldamine, et parandada tarbija informeeritust ja võimaldada hindade võrdlemist.

1. Müügihind ja ühikuhind peavad olema üheti mõistetavad, kergesti identifitseeritavad ja selgesti loetavad. Liikmesriigid võivad ette näha, et avaldatavate hindade maksimaalne arv on piiratud.

2. Ühikuhind viitab siseriiklike ja ühenduse sätete alusel deklareeritud kogusele.

Kui siseriiklikud või ühenduse sätted eeldavad teatavate valmispa-kendatud toodete puhul netomassi ja vedelikuta netomassi avaldamist, piisab vedelikuta netomassi ühikuhinna avaldamisest.

Artikkel 5

1. Liikmesriigid võivad loobuda kohaldamast ühikuhinna avaldamise kohustust seoses toodetega, mille puhul avaldamine ei ole kasulik toodete laadi või otstarbe tõttu või võiks põhjustada segadust.

2. Lõike 1 kohaldamisel võivad liikmesriigid toiduks mittekasutatavate toodete puhul kehtestada loetelu toodetest või tootekategooriatest, mille puhul ühikuhinna avaldamine jääb kohustuslikuks.

Artikkel 6

Kui ühikuhinna avaldamise kohustus kujuneb teatavatele väikestele jaemüügiettevõtetele ülemääraseks koormaks kas müügiks pakutavate toodete arvu, müügipinna, müügikoha omapära või konkreetsete müügitingimuste tõttu, mis ei võimalda tarbijal toodet vahetult kätte saada, või teatavate kaubandusvormide tõttu, nagu on näiteks teatavat liiki rändkaubandus, võivad liikmesriigid artikli 11 lõikes 1 nimetatud kuupäevale järgnevas üleminekuperioodiks sätestada, et eespool nimetatud ettevõtetes müüdavate toodete suhtes, välja arvatud pakkimata tooted, ei kohaldata ühikuhinna avaldamise kohustust, kui artikliga 12 ei ole ette nähtud teisiti.

Artikkel 7

Liikmesriigid sätestavad asjakohased meetmed, et teavitada kõiki isikuid, kes on seotud siseriiklike õigusnormidega, millega käesolev direktiiv üle võetakse.

Artikkel 8

Liikmesriigid näevad ette karistused käesoleva direktiivi kohaldamisel vastuvõetud siseriiklike õigusnormide rikkumise eest ning võtavad kõik vajalikud meetmed, et tagada nende rakendamine. Karistused peavad olema mõjuvad, proportsionaalsed ja hoiatavad.

Artikkel 9

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. novembri 1995. aasta direktiivi 95/58/EÜ (millega muudetakse direktiivi 79/581/EMÜ

tarbijakaitse kohta toiduainete hindade avaldamisel) ning direktiivi 88/314/EMÜ (tarbijakaitse kohta toiduks mittekasutatavate toodete hindade avaldamisel) ⁽¹⁾ artiklis 1 nimetatud üheksa aasta pikkust üleminekuperioodi pikendatakse kuni käesoleva direktiivi artikli 11 lõikes 1 nimetatud tähtpäevani.

2. Direktiivid 79/581/EMÜ ja 88/314/EMÜ tunnistatakse kehtetuks käesoleva direktiivi artikli 11 lõikes 1 nimetatud kuupäevast alates.

Artikkel 10

Käesolev direktiiv ei takista liikmesriikidel vastu võtta või säilitada sätteid, mis on tarbijate teavitamise ja hindade võrdlemise seisukohast soodsamad, ilma et see piiraks liikmesriikide asutamislepingujärgsete kohustuste täitmist.

Artikkel 11

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi täitmiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 18. märtsil 2000. Liikmesriigid teatavad nendest viivitamata komisjonile. Vastuvõetud sätted kohaldatakse kõnealusest kuupäevast.

Kui liikmesriigid need meetmed vastu võtavad, lisavad nad nendes meetmetesse või nende meetmete ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetud siseriiklike õigusnormide teksti.

3. Liikmesriigid edastavad komisjonile artikliga 8 ettenähtud karistusi reguleerivad sätted ning kõik nendes hiljem tehtud muudatused.

Artikkel 12

Komisjon teeb hiljemalt kolm aastat pärast artikli 11 lõikes 1 nimetatud kuupäeva Euroopa Parlamendile ja nõukogule käesoleva direktiivi, eelkõige artikli 6 kohaldamise kohta üldettekande, millega kaasneb ettepanek.

⁽¹⁾ EÜT L 299, 12.12.1995, lk 11.

Euroopa Parlament ja nõukogu vaatavad artikli 6 sätteid kõnealusele ettekandele tuginedes uuesti läbi ning toimivad asutamislepingu kohaselt kolme aasta jooksul pärast seda, kui komisjon on esitanud esimeses lõigus nimetatud ettepaneku.

Artikkel 13

Käesolev direktiiv jõustub *Euroopa Ühenduste Teatajas* avaldamise päeval.

Artikkel 14

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 16. veebruar 1998

Euroopa Parlamendi nimel

president

J. M. GIL-ROBLES

Nõukogu nimel

eesistuja

J. CUNNINGHAM